ЗА СЪВРЕМЕННИЯ ЧОВЕК

1. 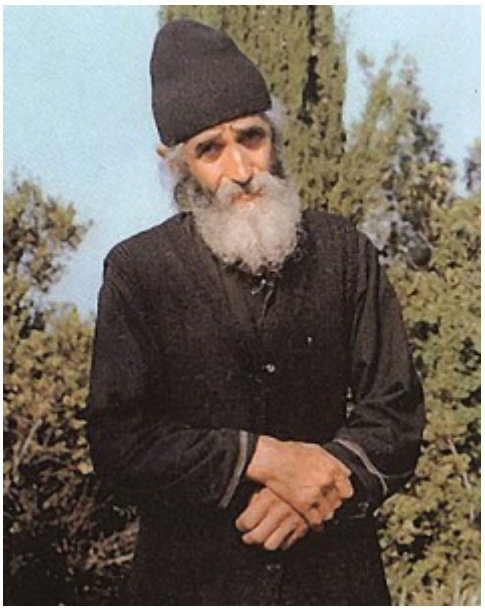
Старецът каза: “Днешните хора са се отдалечили от своите духовници, и помислите и различните страсти са ги задушили. Те ходят на изповед при психиатрите. Вземат таблетки, за да забравят проблемите, които ги тревожат. Не след дълго проблемът отново изниква, и се повтаря същото. Това е, което става. Докато, ако всеки оправи себе си вътрешно, би спал като агне и не би търсил таблетки.”
2. Старецът каза: “Светът е изгубил смисъла на живота, и трябва да го намери. Неверието причинява огромна вреда. Всичко започва от него.”
3. Старецът каза: “Злото е скъсало веригите и навсякъде е черно, като на разорано поле. Но ако засеем полето, през пролетта то ще се раззелени и ще ни даде плодове. Така и светът сега живее в тъмнината на злото. Ще дойде и добро време, но за това е нужна сеитба.”
4. По-нататък старецът каза: “От друга страна, аз забелязвам добро безпокойствие и завръщане към манастирите. Бог да помогне за това завръщане. Във всеки случай, сега живеем в тъмен период. Хората ще се завърнат. Те ще видят, че това е безумие. Трудно ми е да разбера, как така дори и образовани хора вършат големи безумия.”
5. Старецът каза: “Ще дойде време, когато едни ще пеят и ще пият в центровете, а други ще отиват в църквите и манастирите на бдения!”
6. Старецът каза: “Сега лошият човек се представя за добър. Масонът например се представя за добър и богобоязлив, но държи чанта, в която е скрит дяволът. Той твърди, че води хората по правия път, и когато върви напред, дяволът показва единия си рог от чантата. “Но какво е това?” – питат любопитни хората, когато се убеждават, че това е дяволът. А той им казва: “Това е патладжан. Вървете след мене.” Тоест, когато ние знаем, че се вършат бесовски дела, те ни ги представят като добри и полезни.”

7. 
Старецът каза: “Не ка всеки работи, колкото може, с безкористна любов и с благодарност към Бога. Да оставим светските хора. Горките, те със светското си възприемане на нещата са напълнили психиатриите. Те казват: еди-кой си е успял, защото е построил голяма къща, а на мене не ми провървя в живота и т. н. И започват да работят без прекъсване. Те не разбират, че не е успял именно този, който е построил къща, по- голяма, отколкото му е необходимо. Работят, насилват душата си и ги хваща стрес, притеснения и депресия. Но и тези, на които е “провървяло”, страдат от същото, защото и те възприемат нещата по светски. Понеже в сърцата им цари егоизъм, Божията благодат е далече от тях!”
8. Старецът каза: “Сега хората се радват на материалното. Ако имат нова кола – сърцето им бие. Ако имат хубава къща – сърцето им бие. Ако имат хубави дрехи, обувки или нещо друго – сърцето им бие. Ако си купят и яхта – сърцето им бие. Тоест, те се радват на материалните неща. Но ако живеят ангелски живот, ще считат всичко това за нищожно.”
9. За поведението на съвременните хора старецът разказа на посетителите следния случай: “Имаше един старец овчар, който живееше в една колиба в гората. През войната превърнаха колибата в склад и я напълниха с различни неща, храни, напитки и т. н. Един ден войниците се нахраниха богато и се напиха. Също и старецът. Поради невнимание стана пожар и огънят обхвана колибата. Тогава един войник казва на стареца: “Чичо Атанасий, колибата гори!” А той му отговорил: “Абе, нека гори!” Виждате ли, старецът живееше по някакъв друг начин и му беше безразлично за колибата. Така постъпват и хората: живеят с материалното и са безразлични към духовното. Отдават сърцето си на материалното, и след това се отдалечават от Бога.”
10. Старецът каза: “Днешният народ е годен само за паради, а не за битки. Не му говори за битки. Но ще видите, че щом премине тази буря, нещата ще се променят. А сега е необходимо да се отдели медта от златото.”

Автор: Дионисий Тацис

Източник: Да превърнеш чуждата болка в своя